

Průhonice - Uhřetěves

Výlet do Průhonic byl od začátku zvláštní a nejdivnější na něm bylo to, že skončil v Uhřetěvsi. Ale od začátku - od rána tu květnovou sobotu přšelo, vypadalo to, že ani nikdo nevyleze z postele a že ani rododendrony v Průhonickém parku neotevřou své květy. Přesto se nás na konečné metra sešlo 7 statečných a odhodlaných jít na výšlap. Ale otálely jsme, dělaly jsme, že ještě čekáme na opozdilce, pak zase nato, až přestane pršet - evidentně se nikomu nechtělo, ale také to nikdo nechtěl vzdát první. Co tak povídáme a měníme co 5 minut plány, jel okolo autobus směr Uhřetěves. A protože s námi byla Eva, která v Uhřetěvsi bydlí, dlouho jsme se nerozmýšlely a nastoupily do busu. Eva cestou informovala manžela o chystaném přepadení, a tak jsme už s jeho doprovodem a pod nezbytnými deštníky za neustálého smíchu prošly z Nového náměstí až k uhřetěveskému zámku a usadily se u Volfů v obývací místnosti. Humor nás nepřešel celý den, Eva i Jirka byli velmi pohostinní, v komoře i v lednici našli spoustu dobrot, účastnice výšlapu vytáhly svačiny a nakrájenou zeleninu a bylo nám dobře. Lepší výlet jsme si nemohly přát.

Tak jsem se těšila, že napíši: "Všude kvetly rododendrony a azalky všech barev", ale rododendrony jsme viděly jen jeden cestou z Uhřetěvsi do Dubče. To byla naše náhradní vycházka ve studeném a větrném počasí. Zakončená byla prohlídkou nově zrekonstruovaného historického Špejcharu (původně gotická tvrz) s obrovským parkově upraveným a podle nás nevyužitým areálem.

Děkujeme Evě a Jirkovi.

Daniela